

הדמויות | החצרות | הזכרונות

הפרק הרביעי בסדרה מפנה זרקור נוסטלגי לדמויות המיוחדות של בית הכנסת 'היכל שלמה' בשיכון פא"י | הכיבוד הקבוע של 'חתן בראשית', ההקפות השניות שמשכו המונים, הבעל-קורא הוותיק שקרא כמונה מעות, והש"ס איד שישב בקרן זוית | אלומות אור לדמותו של **הגה"צ רבי שמואל שולצינגר זצ"ל**, רבה של קרית אתא מיום נישואיו ועד זקנה ושיבה בשנת תשס"ד | שביבים לדמותו של הגאון **רבי נחום אברהם ספרא** זצ"ל מגאוני רבני כפר אתא, שהותיר את חותמו בכפר משך שנים רבות | **חסידים ואנשי מעשה**

יוסף מאיר האס

פרק הרביעי בסדרת כפר אתא הקדומה – הממשיך לתעד את בית הכנסת 'היכל שלמה' בשיכון פא"י, אנו ממשיכים עם תיאורי ההווי המיוחד שרר באורח תדיר בין כתליו של המבנה הוותיק, כפי שמספר לנו רב בית הכנסת כיום, הרב יונה יעקב ברמן שליט"א, המשחזר אתנו זכרונות הוד קדומים, במהלך ביקורנו ב'היכל שלמה' בשלהי חודש סיון האחרון:

שמענו רבות על ההווי המרתק של 'היכל שלמה', מה ותכולו לשתף אותנו בחוויותיכם כאן?
"כאשר קיבלתי את בית הכנסת לידי, היה זה בית כנסת מאד מעניין", מספר הרב ברמן, "הרכב המתפללים היה מגוון וחלקם האדי – פליטי שואה שבאו לכאן עם קום המדינה. והיו גם וותיקים ממייסדי כפר-אתא, שבאו לכאן בשנות ה-תר"צ. היו איכרים, עובדי אדמה, פועלי כפיים... והיו סוחרים זעירים ופקידים. היו יוצאי פולין, הונגריה, גליציה, צ'כיה וגרמניה. ועל כל התומורת' הוּו ניצח באמנות נפלאה ר' שמעון בנש, ולא זכור לי שהיו מררי בות, סכסוכים וכדומה. היתה אחוזה נפלאה בין כל המתפללים. היו או שני גבאים: ר' משה ברנר ור' זאב ברגר, והנשיא: ר' שמשון פוגל. כולם בעולם האמת, ור' שמעון כאמור - הרוח החיה באופנים".

איזה חג זכור לכם במיוחד כמשהו נוסטלגי שנחשט בזכרון לעד?

"זכור לי במיוחד שמחת תורה. לא היו כאן כביודים או מעמדות. כולם היו שווים אצל התורה. לימים סיפר לי הגבאי, ר' זאב ברגר, כי בשנה הרא- שונה לגבאותו נזן לר' שמעון, טרם ההקפות, הוראה: 'תראה... בהקפות הראשונות תכבד את ר' יהושע דוברוביצר ואת ר' טוביה וידר, את 'יהודים היפים' - ר' חיים... ור' מ'כאל... אתה יכול לכבד אחר- כן, לא יקרה להם כלום'. ר' יהושע ור' טוביה היו בעלי מלאכה שנהנו מגיעי כפם, ואותם ביי קש ר' שמעון בנש לרומם, להאהיב עליהם את התורה. והיום ממרחק של שנים, כאשר אני מתבונן בילדיהם של יוצאי בית הכנסת, אני רואה שבין היתר, גם ר' יהושע וגם ר' טוביה זכו לבנים ראשי ישיבות ומורי הוראה".

"זכורה לי גם מסיבת הפרידה מחג הפסח. היה זה בדמדומים של צאת החג. כל המתפללים יושבים בשולחן המערבי, על כיבוד קל, ור' שמעון מצביע פתאום על השמש השוקעת וקורא: 'אוי, החג עומד לחלוף'. הוא עוצם את עיניו ושר ברגש את היגון הידוע: 'קרב יום אשר הוא לא יום' וכולם מצטרפים אליו. קשה לי לתאר לך את האווירה שהווא הייתה. היו אלו יהודים, איך נאמור... קשי יום, שר' שמעון הצליח לרומם. ואני חשתי כמו בספורים שקראתי בילדותי על היהודים הכפריים שבאים להסתופף בצילו של יהודי טוב", מסים הרב ברמן בעיניים מלוחלחות מלאות רגש נוסטלגי, על שמחת תורה הראשון שלו בארץ".

'חתן בראשית' כוונה תחילה

בפרק הקודם סיקרנו על קצה המזלג את הדמויות המיוחדות של כפר-אתא בימי הראשונים, אך עדיין נשמר מקום של כבוד לדמויות ההוד שהקימו את 'היכל שלמה' ונזכרו יחד עם בנייתו, ביסוסו ופריחתו עד היום הזה.

"למרות שכבר הזכרנו אותו בפרק הקודם בקצרה, חושבני שראוי

להקדיש עבורו שורות נוספות, אומר לנו הרה"ג ר' חיים בנש שליט"א. "כוונתי להרה"ח ר' משה בינדר ז"ל, שהיה הבעל-תוקע אצלנו ואיש מיוחד במינו שחזונו האצילית העידה על פנימיותו הנעלה. אבא, ר' שמעון בנש ז"ל, ידע להוציא מכל אחד את המיטב ולדרתום אותו לעגלת העסקנות, וכך היינו זוכים בכל שנה לראות את ר' משה השקט והמופנם, משתתף בהצגה לפני קהל צופים".

בראיון מרתק שמסר לרבי חיים בנש לפני מספר שנים, גולל ר' משה בינדר ז"ל את סיפור הגעתו להיכל שלמה' ממש עם הקמתו: "במהלך מל' חמת העולם השניה, כאב לי מאד מצבם של ספרי הקודש. הם נמכרו על ידי פליטים רבים בשוק בפרוטות, והגויים היו קונים אותם לצרכיהם ולהסקה. ניסיתי לדבר על ליבם של הפליטים, שיחזיקו את הספרים כסגולה. וכאשר לא הצלחתי, קניתי אותם, למרות שלא הייתי זקוק ליותר מסידור אחד. "המשכתי' במצוה זו גם אחרי השואה. כאשר ראיתי בבית כנסת ספרים בלויים או מתפוררים, הייתי תופר ומדביק אותם. ולכן כאשר נוסד בית כנסת 'היכל שלמה', פנה אלי ר' שמעון ואמר לי: תראה, חסרים ספרים: אולי אתה מוכן לקבל על עצמך טיפול בזה?. הכנתי קופסה וכתבתי עליה 'תיקון ספרים'. מידי פעם הייתי נוסע לחיפה, שם הייתה חנות של ספרים ישנים וקניתי בפרוטות את הספרים הדרושים'. לדוגמה ציין ר' משה: "כאשר למדו גמרא ביצה נסעתי לחיפה ומתוך כך ישן של גמרא ראש השנה, יומא, ביצה, הפריד המוכר גמרא ביצה... ואני התקנתי אחר- כך כריכה מתאימה מקרטון".

ר' משה המשיך וסיפר בהתרגשות על חזקתו הקבועה לקבל את העי' ליהי של חתן בראשית בשמחת תורה. "ר' שמעון היה מכבד אותי כל שנה בכיבוד חשוב זה, ובשבת בראשית שלאחריה הייתי עורך קידוש בבית לכל המתפללים. בתחילה חשבתי שהסיבה לכיבוד היא בגלל התעסקותי עם תיקון הספרים, אולם עם השנים חשתי שהסיבה לכך היא משום שרצה להכניס תוכן ושמחה לביתי".

"היות ואני ורעייתי הנו לו"ע חשוכי בנים, ואצל השכנים היו נערכות מידי פעם שמחות, ושמחה זו של הקידוש בשבת בראשית היתה השמחה היחידה שאנו ערכנו, וזו העסיקה אותנו חדשים אחרים. לקראת התגים היינו מדברים אני וחוגתי שחייבים להתכונן לקידוש, ואחרי הקידוש החל' פנו חוויות איד היה וכו', ואיך הצליח הגלר' רגל קרושה), ומה זה אמר, ומה הוא אמר"... זו הייתה כוונתו של שמעון בכיבוד הזה של 'חתן בראשית', למרות שידע שאינני אדם של כבוד".

"אם היו מבקשים ממני להספיד את ר' שמעון בנש", אמר ר' משה בינדר לקראת סיום השיחה הנוסטלגית, "הייתי אומר כך: כל אחד מילא תפקיד מסוים, אולם ר' שמעון היה איש שחבל בו. היה בעל תפילה, מגיד שיעור, דרשן, עסקן, ומעל הכל אדם שהשמחה שפעה ממנו. אני זוכר כאשר בא לכפר-אתא בראשית שנת תש"ח, ואני באתי שנתיים לפניו. אז החלו להתקבץ אנשים פליטי שואה. חלקם מרריים, וחלקם ערריים לו"ע. ואז הפיעו ר' שמעון ואפשר לומר שהוא החיה את כפר אתא. הוא הוכיח שפליט שואה אינו חייב להיות סגור ומסוגר, אלא להיפך, להעניק לאחרים. ואת זאת הוא עשה במידה גדושה".

הרב ישכ בראש השולחן. הגר"א ספרא זצ"ל עם סוּן הרב ספוינב זצ"ל ברחי כלה

"בכוחו לקחת קוויטלאך"

"איי, איי, הבעל-קורא הוותיק שלנו ב'היכל שלמה', הרה"ג רבי יודל פלדמן זצ"ל, מתרפקים האחים, רבי חיים ורבי מרדכי גימפל בנש, בשר חתם המיוחדת לקהילות". אנו מתלבטים האם זה שאנו מגדירים אותו רק כ-ר' יודל פלדמן' אינה מיעוט לדמותו שהיתה מעמודי התווך דמות המזרח של כפר אתא בכלל ובית כנסת 'היכל שלמה' בפרט. אולם מי שהי כיר אותו יודע כי תוארי' כבוד ושבחים, פוגמים בעדינות נפשו של ר' יודל שהיה דמות מופת של יהודי העובד את ריבונו בלבב שלם. ובשם זה היה נקרא בפי כל: ר' יודל פלדמן, או: המורה פלדמן, על שם תפקידו בחינוך ילדי ישראל למאות רבות".

אין זה פלא אפוא, כי כאשר נוסד 'היכל שלמה', הזמין אותו ר' שמעון בנש אחר כבוד להימנות בין מתפלליו ולמשש 'בעל קורא' ובעל תפילה

שמחה פורצת גבולות. הקפות שניות ב'היכל שלמה' בשנות קדם

ההם, הגה"צ רבי בנימין מנדלזון זצ"ל: "בכוחו של ר' יודל פלדמן לקחת קוויטלאך".

בשנים הראשונות למגוריו בכפר אתא, עוד לפני מלחמת תש"ח, היה בעל קורא בקיבוץ של השומר הצעיר הסמוך לכפר-אתא - רמת יוחנן, בקיבוץ התגוררו אחדים מהורי החברים, יהודים דתיים מבוגרים שעלו מהגולה ור' יודל התנדב והלך כל שבת רגלית מרחק רב, כדי להשלים את מניינם ולקרוא להם בתורה. קריאתו היתה לשם דבר ונדע כמדקדק נפלא. פעם שאל אותו ר' משה בינדר ז"ל מדוע הינו קורא כה באיטיות, כי כוכור לכולם היה קורא כמונה מעות. ור' יודל השיב לו: "אני צריך לפחות לכון את הפירוש של המילים..."

"הרושם העמוק שהותיר בקריאתו ובתפילותיו ב'היכל שלמה', נותר עד היום בקרב מתפללי בית הכנסת הוותיק. עד היום בהגיע פרשת עקב, יהיו שיזכרו את 'זעתה מה ד' אלוֹקִיך שואל ממך', אותו השמיע במתיקות האופיינית לו בקריאת התורה. גם בימים הנוראים חוזרים רבים על הקט'

החתן שיקח את בתו יסונה לסמשיך דרכו. הגר"י גפן זצ"ל באחת האסיפות בראשית יסר כפיר אתא

בתפת-תקוה, הייתי בא הביתה לחופשות ואמרתי לו חקירות של ראש הישיבה הגאון רבי יוסף רובסקי זצ"ל, וזה לא דיבר אליו: אבל גמרא, רש"י, תוספות בהבנה של מהרש"א, שלט בכל הש"ס כמו כל יהודי פולני". כשר' שמעון בנש יסד את בית הכנסת 'היכל שלמה' בשנת תשט"ו, הזמין את ר' מוטל ארזון להתפלל ולומר שיעורים בבית הכנסת, והוא נענה בחפץ לב. למרות שהתגורר במעברה בכביש שפרעם, שזה מרחק של למעלה מק"מ, היה מגיע בשמחה, כי מלבד הכרת טובה לר' שמעון על דאגתו כלפיו בימי הראשונים בכפר-אתא, היתה ב'היכל שלמה' אווירה של משפחה אחת גדולה, דבר שהיה נחוץ מאד לכולם שלאף אחד לא היו קרובי משפחה, וזו היתה המשפחה של כולם שחשו כמו אחים.

"והיתה אווירה של שמחה ב'היכל שלמה', שמחה אמיתית", סיפר ר' יהודה ארזון, "ר' שמעון היה מנעו של שמחה וזה היה סימן ההיכר שלו, משמח אלוקים ואנשים. אף אחד לא ידע לעשות את מה שהוא עשה. זכר

יום שלישי, כ"ו באב תשע"ח **המבשר קהילות** | 21

עיצב את אישיות תלמידיו. הסתכן ר' יודל פלדמן ו־ל בחברת תלמידיו בכפר-אטא

ר״ם לי חגי שמחת תורה ב'היכל שלמה', הוא הוביל את ההקפות, בין הקפה להקפה שר שירים מזרחיים כמו: אשורר שירה... וגם שירים בהונגרית לא נפקדו, כמו: סולו קוקוש. הוא עשה את עצמו כמו קטר, כאשר כל הילדים אחריו. ביצע קולילקים (גלגולי ראש), עד שכבכפר-אטא היו אומרים בשמי חת תורה: 'נָלֵךְ לְהִיכַל שְׁלֹמֹה, ר' שִׁמְעוֹן עֹשֶׂה שִׁמְחָ'..."

תאריכי הפטירה שהפתיעו

לקראת סיום השיחה על בית הכנסת 'היכל שלמה', מוסיף ר' בניש וממתיק את דבריו באלומת אור מרתקת:

"וזגתו ש' ר' שלמה הלוחלץ ו'ל, על שמו קרא בית הכנסת, שתרמה הוּר רב עבור בנייתו והקמתו, וגם עמדה לימינו של אבא ז'ל בכל שלבי התפתחותו, לא הותירה אחריה זרע של קיימא לדאבון לב, ותמיד היתה אומרת לאמנו מרת גולדה בניש ע"ה: 'את לפחות ילדת ארבעה בנים ואת מותירה אחרייך זכר בעולם, אבל מה יהיה אתר שאיני מותירה אחריי כלום?', ואמנו ע"ה השיבה לה בכל פעם, שלא תדאג כי תמיד יזכרו אותה היטב בגין פעולותיה הטובות ולברכה.

"וראה זה פלא: אמנו ע"ה נפטרה בו' תשרי תשל"ב ונטמנה בבית החיים בקריית אטא. כעבור י"א שנים מיום ליום, נפטרה גב' גבורה הלוחלץ ע"ה בו' תשרי תשמג"ג, וכן, בכל שנה כשאנו מצפינים לקריית אטא בו' תשרי, לעלות ולהתפפל על קברה של אמנו ע"ה, אנו כמובן פונים גם לתפילה על קברה של אשת חיל זו, שהקדישה את מרבית הונה להקמת מקדש מעט זה המתנוסס לתהילה ולתפארת בראש כל חצות".

כיום, נותר בבית הכנסת 'היכל שלמה' רק הדור השני של גרעין המייסדים שכבר עלו לשכון בגניו מרומים. אלו כמו אלו ממשיכים במסור רת אבות, לקבוע עתים לתורה ולבוא לשלושת התפילות במקדש מעט זה, שאין ספק כי אם כותלי בית המדרש היו פותחים את פיהם, היו מעשריים אותנו בהויי מרתק אפוף הוד קדומים של בוניו ומייסדיו, שטביעות אצבי עותיהם ניכרות בכל פינה בו לתהילה ולתפארת.

החלטה על שפת הקבר

אחת הדמויות המיוחדות של קריית אטא, שהותירו בה את חותמם לאורך ימים ושנים, ובעצם עד היום הזה ניצרות טביעות אצבעותיהם בכל פינה בעיר, היא ללא ספק של הגאון הצדיק רבי שמואל שולוינגר זצ"ל, רבה של קריית אטא מיום נישואיו ועד זקנה ושיבה בשנת תשס"ו. ביוזאי הנכם מעלים עד פניכם ארשת תמיכה למקרא המילים 'מיום נישואיו, ובכן הסכימו ושמעו סיפור מדהים:

רבו הראשון של כפר אטא היה הגאון הצדיק רבי בנימין מנדלזון זצוק"ל (עליו נרחיב א"ה בפרק בסדרה על כפר אטא]. לאחר שע זב את הכפר, הגיע אחריו הגאון רבי יהודה גפן (אויסאבל) זצ"ל ושימש ברבנות כפר אטא עד שנת תשי"ז. "אני זוכר היטב את פטירתו של הגר"י גפן", מספר לנו ר' גינפול בניש בשיחתו עמו. "נסע ההלוויה יצא בבוקר מהיכל שלמה לאותו כפר בלילה לבית הכנסת. בחלקו האחורי של 'היכל שלמה' היה גן ילדים, ובאותו יום לא התקיימו לימודים בגן בעקבות ההלוויה של רב הכפר. הייתי ילד קטן ואני זוכר שנכנסתי 'היכל שלמה' והלוויה של רב הכפר.

הותיר אחריו שתי בנות שהגיעו לפרק האשה נקנית, ומאידך גם לא הותיר אחריו 'ממשיך' בתפקיד הרבנות בכפר אטא, הרי שהבחור שיילקח לחתן עבור הבת הבכירה וכמובן יעמוד בכור המבחן על ש"ס ופוסקים, יקבל את משרת הרבנות ותיכף ומיד עם כניסתו תחת לחופה. כך השתלשל העניינים במהירות עד שנמצא הגאון רבי שמואל שולוינגר זצ"ל שלמד באותם ימים בישיבת סלברקוק, ונלקח אחר כבוד לעיר"ק ירושלים, להיבחן אצל גאון ישראל וקדוש, מרן גאב"ד טשעביץ זי"ע, שלאחר מספר שעות של בחינה, הפטיר לסובביו: "לא האמנתי שבדור זה שאחרי השואה, עדיין ישנם כאלו עילויים..." מאז מדי פעם היה שולח גאב"ד טשעביץ פריסת שלום אל הגר"ש שולוינגר ואף כל שנה היה טורח בעצמו לכתוב כרטיס שנה טובה ושיגרו לכפר אטא. (ראה צילום משנת תשכ"א).

כך התמנה הגר"ש שולוינגר לאב"ד כפר אטא בשנת תש"ח והוא בן עשרים ושתים שנה בלבד. כוחותיו הצעירים עמדו לו להשיקע את מיטב מרצו בהפרחת חי' תורה ויראה בקרב תושבי הכפר, ששמוו מאד על באו ההלוויה של רב הכפר.

הייתי ילד קטן ואני זוכר שנכנסתי 'היכל שלמה' והלוויה של רב הכפר.

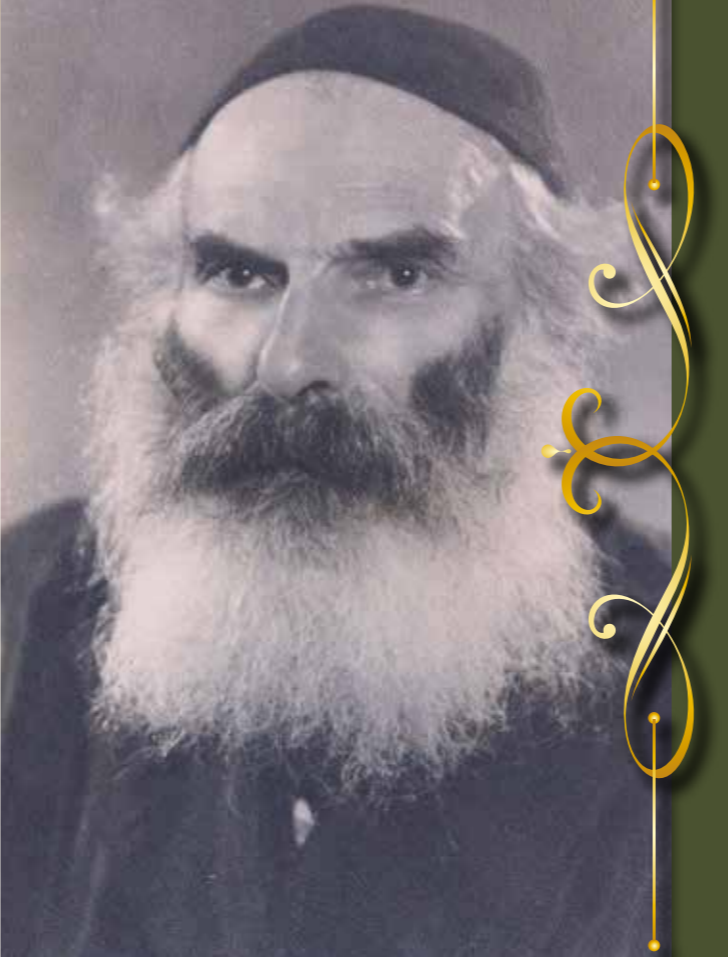
על מי המליץ הגר"ב מנדלזון זצ"ל להחליפו בתפקיד רבו של כפר אתא? שביבי הוד מדמותו של הגאון רבי נחום אברהם ספרא זצ"ל מגאוני רבני כפר אתא

למרות שהיה מבוגר ממנו קרוב לארבעים שנה. כך למשל כשביקש ממנו רבי בנימין ללבוש מלבוש ארוך ולחגור גארטל בתפילה, מה שלא נהג בו בפרנקפורט דמיין, מיד עמד והחל מהיזם יפנו כל הציבור תהג"ח רבי ישראל יצחק מנדלזון שליט"א גאב"ד קוממיות ירושלים מספר, כי הרב ספרא היה לומד בכל יום בחברותא יחד עם אביו רבי בנימין בבית המדרש הגדול בכפר אטא. יום אחד פנה הרב ספרא לרב ואמר לו, כי אין זה דרך ארץ שיהודים נכנסים לשאול שאלות הלכתיות והם רואים את הרב יושב עם החברותא שווה בשווה, ולכן ראוי יותר שהרב ישב בראש השולחן". הגר"ב מנדלזון סירב בכל תוקף, אולם הרב ספרא הישיש הפציץ בו מאד עד שהסכים, ולמחרת אכן ישב בראש השולחן, אך לאחר שעסקו בתורה זמן מה, פנה רבי בנימין לרב ספרא ואמר לו: "וראה הניק, ס'אייט גישט, החידושים לא היו היום כתמול שלשום, לא הצלחנו להעמיק ולהרחיב בדברי הראשונים והאחרונים כבכל יום, ס'איז גישט דו זעלבע לערער עו, הבה נשוב לשבת יחד זה לצד זה..." הרב ספרא הסכים ושוב חזרו לשבת זה לצד זה.

עוד מעשה פלא: פעם שאל יהודי את הגר"ב מנדלזון שאלה, בדק רבי בנימין חוקר, אך לא מצא תשובה לשאלתו, והורה לו שישבו אליו לערב אולי ימצא תשובה לשאלתו. לערב שוב לא מצא

למרות שסירב בכל תוקף ליטול על עצמו תפ־ קידים, הטיל רבי בנימין על שכמו את האחריות על השיחטה, וכשמצאה פעם מחט בכרס בהמה מתוך עשר בהמות שנשחטו ולא נודע מאיזו בהמה, נסע הרב ספרא יחד רבי בנימין והשג"ב ר' ישראל יצחק חסידה למעונם של מרן החזון איש בבני ברק וישוב עמו לירושלם עד לביירו ההלכה.

חלק נכבד מקרקעות כפר אטא נמכרו בשעתו בוורשה עוד טרם עלו הקונים ארצה, ומשכך נת־ גלעו הרבה חילוקי דעות. לשם כך הקים הגר"ב מנדלזון בית דין בכפר אטא והושיב לצידו כריין

פעל להקמת ה'חדר' בכפר אטא. הגאון רבי נחום אברהם ספרא זצ"ל בערוב ימיו

סיפורי פיקנטריה מכפר-אטא הקדומה. האחים לבית בניש בשחזור וזכרונות הוד קדומים מיום חורפם

א' ש"ס אי"ד. הרה"ג ר' פוטל ארזון זצ"ל

של העלם הצעיר לשכון ביעותם ולהרחיב את גבולות הקדושה במיטב היגיון. "באותה תקופה היה הכפר מלא בתושבים חרדים עוד יותר מבני ברק", מוסיף הרב חיים בניש, "את זאת שמעתי מפי הגר"ש שולוינגר בעצ־ מו, שבבחירות הראשונות לכנסת שהתקיימו בשנת תש"ט, היו יותר קולות הכפר היתה מעבר לפעילותו המצומצמת. וכך, בערב שבת לפני זמן הדלקת הנרות, היה יוצא הרב ספרא מביתו ועובר לפני התנויות בלא לומר דבר. בעלי התנויות רק ראו את הדרת פניו, היו ממהרים לסגור את התנויות. [עוד על פעולותיו הנפלאות של הגרנ"א ספרא למען כפר אטא, א"ה בפדקים הבאים].

ההתפעלות של רה"מ

עד מדרה הסתגלו תושבי כפר אטא לעובדת היות רבם הנערץ קנאי גדול לכל דבר שבקדושה, שעמד בכל תוקף על כל תג ותג בהלכה ובדת

הערצה רבה בכל הסביבה. הגר"ש שולוינגר זצ"ל עם ילחטט"א כ"ק אדמו"ר מקרעטשניף-ירושלים שליט"א

עילויים שסאלו בדור שלנו. ברכת שנה טובה ששלח גאב"ד טשעביץ לגר"ש שולוינגר בשנת תשכ"א

בעל 'עטרת משה' זי"ע, שהעריכו והעריצו עד מאד. הגרמ"ח שניידר שליט"א מצביע בפנינו על עובדה מעניינת לציון, שאופן וצורת בחירתם של שני גאונים וצדיקים אלו לרבנות דומה להפליא ויחדיו הם תואמים, ששניהם עוטרו בנזר הרבנות ביום חתונתם.

כך מסופר על מרן ה'עטרת משה', שבצעירותו הגיע מכפר פולגאר, וב־ עיירה מאקואו בהונגריה כיהן או כראב"ד הגאון הישיש רבי משה פראהנד זצוק"ל, שהיותו התחיל להודקן פרסמו פרנסי העיר מודעה בעיתונות המקומית, שדרוש חתן לכבודו של הרב ממאקואו...

אחד ממקורביו של העילוי הצעיר מפולגאר ראה את המודעה ושידך את רבי משה נתן נטע למבכרע עם נכדתו של רבי משה פראהנד, וכן, כבר בשנת תרצ"ד לאחר נישואיו עם הרבנית ע"ה, בתו של הגאון רבי אפרים רונענלד זצ"ל רבה של סענדרא, התיישב מרן ה'עטרת משה' במאקואו, ליד סביה של הרבנית, הגאון רבי משה פראהנד זצ"ל אב"ד ור"מ מאקואו, כאשר זקנה הכתירו ביום חתונתו כרבה הצעיר של הקהילה ואף מינתו לע־ מוד לימינו בהנהלת הישיבה והקהילה, וכך החלה לשללת הקודש לבית מאקואו הנודעת.

הגר"ש שולוינגר היה אוצר בלום ונחשב לאנציקלופדיה מהלכת לתר־ לדות הישוב החרדי והכללי במאה השנים האחרונות בארץ. פעם הגיע ובצאתו הפטיר כ"ק גאב"ד מאקואו זצוק"ל לתלמידיו: "עד מחר כבר יידע הרב שולוינגר את הספר בעל פה, כולל דף השער ושמות נותני מעות קדימה לספר..."

י"ש"כ לדידי' נ' יפתלי ברמן הי"ו על עזרתו המרובה

יום שלישי, כ"ו באב תשע"ח הנביא קהילות | 23

22 | המבשר קהילות | יום שלישי, כ"ו באב תשע"ח